

KOYU ACI

-Aylan Kurdi'ye...

Ölüm koluna girmiş çıktığı yolculukta
kurtuluşu sanıyor dünyanın yanışını
kasabası uzakta, boşlukta kahkahası
sımsıkı sarılmış korkusuna.

Yılanı çok, dişleri kanlı deniz
gırtlığına yapışmış ısiran soğuk
iyice solmuş bir gülden aldığı sevinç
ciğerleri deniz dolu
çocuğun gözleri güzel hâlâ
teni masmavi ve uğulduyor annesi.

Dağların kararıyor yüzü
her yer tepeleme hüzün
her yerde kol geziyor canavarı dünyanın.

Söylenir ve unutulur bunlar, yaz bile üşür
kalbi olanlar utanır yaşamaktan
durur akşamların kan kırmızı saati
bütün denizler çocuklarda boğulur.

Gidenlerin cebinde bir avuç toprak
düşen bir yaprak gibi geride kalmış vatan.

O günden beri çiçekler kanla renklenir
dört bir yanda ölüm, nereye gidilecek
nerde dursan bir namlunun ucundasın
hâlâ aşk mıdır kuşları öldürülmüş ülkelerin şafağı